

Desteapta-te romane

Imnul ca specie literara, a aparut din cele mai vechi timpuri, ca un cantec solemn de preamarire a zeilor, a eroilor legendari, largindu-si apoi continutul, pentru ca, in sec. al XIX-lea, odata cu formarea natiunilor, sa apara imnurile nationale.

Acestea sunt cantece patriotice, solemne, adoptate de o tara sau alta, si care exprima idealurile de unitate nationala ale unui popor, dorinta de libertate si solidaritatea acestuia. In imnuri sunt prezente invocarile retorice, indemnurile, se apeleaza la evocare sau la meditatie solemna.

Toate aceste trasaturi specifice imnului se intalnesc si in poezia "Desteapta-te, romane!" de Andrei Muresanu, care, dupa Revolutia din decembrie 1989, a devenit imnul national al Romaniei.

Aceasta poezie fiind un imn, este, in primul rand, o opera lirica si autorul exprima in mod direct si propriile sentimente de dragoste, de admiratie si de pretuire fata de tara, isi exprima propria optiune pentru libertate si unitate nationala si se contopeste cu idealurile poporului in nemele caruia vorbeste dovada fiind formele pronominale si verbele de persoana intai plural: "noi", "ale noastre", "nostru": "sa dam", "pastram"...etc.

Exprimarea directa este dovedita si de prezenta unor substantive in vocativ: "romane", "marete umbre", "preoti", "romani" (din patru unghiuri) si a unor verbe la imperativ: desteapta-te, priviti, uniti-va...etc., in felul acesta poetul adresand si anumite indemnuri si dand poeziei un ton agitatoric, papetic, profetic si solemn.

Prezenta acestora (a indemnurilor) este o alta trasatura a imnului si poetul indeamna mai intai la desteptarea nationala si la actiune: "Desteapta-te romane, din somnul cel de moarte": Croieste-ti alta soarta. Este adresat apoi indemnul ca romanii sa dovedeasca prin fapte ca sunt urmasii demni ai romanilor, ca, spre final, sa-si faca loc indemnul la unitate nationala ("romani din patru unghiuri/unti-va-n simtiri").

Aceasta poezie fiind un imn, poetul vorbeste si despre idealurile de unitate nationala si de libertate a poporului. Astfel, in fata destinului, romani sunt uniti, gata sa sara "ca lupii-n stane" pentru apararea patriei, iar optiunea lor este una singura ("Viata-n libertate, ori moarte! striga toti"), preferand moartea glorioasa unei robii umilitoare. ("Murim mai bine-n lupta cu glorie deplina/Decat sa fim sclavi iarasi in vechiul nos't pamat").

Pentru a fi mai convigator, poetul apeleaza la evocare, vorbind despre neimplinirea idealului in unitate nationala ("oarba neunire") pe care jura insa sa-l duca la indeplinire contemporanii ("juram sa fim pururea frati"), despre robia indurata de-a lungul veacurilor, pe care romanii n-o mai accepta sub nici o forma ("vi nu o primim, dar morti numai o dam").

In aceeiasi termeni patetici autorul pune in evidenta motivele luptei si ale jertfei reliefeaza unele trasaturi ale poporului nostru: curajul, vitejia, dorinta de libertate, spiritul de sacrificiu, dragostea de patrie.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Calitatile de imn ale acestei poezii au fost intuite inca de la aparitia ei, de catre Nicolae Balcescu, care o considera "Marseilleza romanilor", datorita caracterului ei retoric de proclamatie sau manifest.